

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 12 lutego 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0152(CNS)

16628/24
COR 3

FISC 262
ECOFIN 1477

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DYREKTYWA RADY w sprawie zmiany dyrektywy 2006/112/WE
w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od
wartości dodanej

zamiast

„(1) Art. 51 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011³ stanowi, że świadectwo zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) lub podatku akcyzowego przewidziane w załączniku II do tego rozporządzenia wykonawczego służy potwierdzeniu, że dostawa towarów lub świadczenie usług w jednym państwie członkowskim na rzecz nabywcy towarów lub usługobiorcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim (zwanego dalej „kwalifikującym się podmiotem lub kwalifikującą się osobą fizyczną”) może być objęta zwolnieniem na mocy art. 151 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁴. Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 przewiduje świadectwo zwolnienia w formie papierowej, które jest podpisywane odręcznie. Konieczna jest cyfryzacja procesu sporządzania i przedkładania tego świadectwa zwolnienia oraz zastąpienie dokumentu w formie papierowej dokumentem elektronicznym, aby zminimalizować biurokrację i obciążenie administracyjne oraz zmniejszyć koszty w perspektywie długoterminowej. Dane zawarte w świadectwie elektronicznym powinny opierać się na papierowej formie świadectwa zwolnienia przewidzianej w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011.

³ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

⁴ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).”

powinno być

„(1) Art. 51 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011³ stanowi, że świadectwo zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) lub podatku akcyzowego przewidziane w załączniku II do tego rozporządzenia wykonawczego służy potwierdzeniu, że dostawa towarów lub świadczenie usług w jednym państwie członkowskim na rzecz nabywcy towarów lub usługobiorcy mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim (zwanego dalej „kwalifikującym się podmiotem lub kwalifikującą się osobą fizyczną”) może być objęta zwolnieniem na mocy art. 151 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁴. Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 przewiduje świadectwo zwolnienia w formie papierowej, które jest podpisywane odręcznie. Konieczna jest cyfryzacja procesu sporządzania i przedkładania tego świadectwa zwolnienia oraz zastąpienie dokumentu w formie papierowej dokumentem elektronicznym, aby zminimalizować biurokrację i obciążenie administracyjne oraz zmniejszyć koszty w perspektywie długoterminowej. Dane zawarte w świadectwie elektronicznym powinny opierać się na papierowej formie świadectwa zwolnienia przewidzianej w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011.

³ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

⁴ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).”.

zamiast

„(4) Stosowanie wspólnego świadectwa elektronicznego ma zasadnicze znaczenie w przypadku transakcji, w których zwolnienie jest przyznawane z wyprzedzeniem. W niektórych szczególnych przypadkach dotyczących transakcji, w ramach których VAT ma być naliczany w państwie członkowskim, w którym siedzibę lub miejsce zamieszkania ma kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna, zwolnienia mogą być również przyznawane zgodnie z procedurą zwrotu. Taka procedura może – ale nie musi – obejmować wydanie świadectwa. W świetle szczególnych przepisów dotyczących stosowania lub niestosowania świadectw w ramach procedur zwrotu zakres obowiązku stosowania świadectwa elektronicznego nie powinien być automatycznie rozszerzany na te procedury. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość stosowania tego wspólnego świadectwa elektronicznego w ramach procedur zwrotu.”,

powinno być

„(4) Stosowanie wspólnego świadectwa elektronicznego ma zasadnicze znaczenie w przypadku transakcji, w których zwolnienie jest przyznawane z wyprzedzeniem. W niektórych szczególnych przypadkach dotyczących transakcji, w ramach których VAT ma być naliczany w państwie członkowskim, w którym siedzibę lub miejsce zamieszkania ma kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna, zwolnienia mogą być również przyznawane zgodnie z procedurą zwrotu. Taka procedura może – ale nie musi – obejmować wystawienie świadectwa. W świetle szczególnych przepisów dotyczących stosowania lub niestosowania świadectw w ramach procedur zwrotu zakres obowiązku stosowania świadectwa elektronicznego nie powinien być automatycznie rozszerzany na te procedury. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość stosowania tego wspólnego świadectwa elektronicznego w ramach procedur zwrotu.”.

zamiast

- „(5) Możliwa jest sytuacja, w której, po wydaniu świadectwa zwolnienia, kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna dowiadują się, że warunki odnośnego zwolnienia nie są spełnione lub przestały być spełniane. Takie informacje są zwykle znane jedynie temu podmiotowi lub tej osobie fizycznej, ponieważ ocena spełnienia tych warunków jest dokonywana na podstawie działalności podmiotu lub osoby fizycznej, na rzecz których dostarczane są towary lub świadczone usługi i przez których te towary lub usługi mają być wykorzystywane. Aby zapewnić podatnikom pewność prawa i uniknąć nakładania na nich nadmiernych obciążeń, konieczne jest sprecyzowanie, że w takich przypadkach należny VAT powinien zostać zapłacony przez kwalifikujący się podmiot lub kwalifikującą się osobę fizyczną, które wydały świadectwo zwolnienia. Państwa członkowskie powinny unikać niepotrzebnych obciążeń w takich wyjątkowych przypadkach, zezwalając na zapłatę VAT bez konieczności pełnej rejestracji do celów VAT.
- (6) Bez uszczerbku dla opcji dostępnej obecnie dla państw członkowskich polegającej na odstąpieniu od wymogu podpisania wersji papierowej świadectwa przez przyjmujące państwo członkowskie, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość odstąpienia od takiego wymogu w odniesieniu do świadectwa elektronicznego, z zastrzeżeniem warunków, które państwa członkowskie mogą określić i które mogą wycofać w przypadku nadużyć.”,

powinno być

- „(5) Możliwa jest sytuacja, w której, po wystawieniu świadectwa zwolnienia, kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna dowiadują się, że warunki odnośnego zwolnienia nie są spełnione lub przestały być spełniane. Takie informacje są zwykle znane jedynie temu podmiotowi lub tej osobie fizycznej, ponieważ ocena spełnienia tych warunków jest dokonywana na podstawie działalności podmiotu lub osoby fizycznej, na rzecz których dostarczane są towary lub świadczone usługi i przez których te towary lub usługi mają być wykorzystywane. Aby zapewnić podatnikom pewność prawa i uniknąć nakładania na nich nadmiernych obciążeń, konieczne jest sprecyzowanie, że w takich przypadkach należny VAT powinien zostać zapłacony przez kwalifikujący się podmiot lub kwalifikującą się osobę fizyczną, które wystawiły świadectwo zwolnienia. Państwa członkowskie powinny unikać niepotrzebnych obciążeń w takich wyjątkowych przypadkach, zezwalając na zapłatę VAT bez konieczności pełnej rejestracji do celów VAT.
- (6) Bez uszczerbku dla opcji dostępnej obecnie dla państw członkowskich polegającej na odstąpieniu od wymogu podpisania papierowej wersji świadectwa przez przyjmujące państwo członkowskie, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość odstąpienia od takiego wymogu w odniesieniu do świadectwa elektronicznego, z zastrzeżeniem warunków, które państwa członkowskie mogą określić i które mogą wycofać w przypadku nadużyć.”.

zamiast

„(7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania art. 151 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁵. Te uprawnienia wykonawcze powinny umożliwić Komisji ustanowienie systemu informatycznego, który będzie śledzić wydawane świadectwa, w tym świadectwa wydawane przez kwalifikujące się podmioty lub kwalifikujące się osoby fizyczne i otrzymywane przez dostawców towarów lub usługodawców, dla których te świadectwa są przeznaczone. Osoby należycie akredytowane przez Komisję powinny mieć dostęp do informacji wymienianych i przechowywanych w systemie informatycznym wyłącznie do celów opracowania i utrzymania systemu. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za przekazywanie do tego systemu informacji o tym, czy spełnione są warunki wydania świadectwa. Aby wypełniać swoje obowiązki, państwa członkowskie powinny dysponować środkami umożliwiającymi kontakty z Komisją, by ograniczyć do minimum wysiłek ponoszony przez państwa członkowskie w opracowanie i utrzymanie systemu informatycznego.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”,

powinno być

„(7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania art. 151 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁵. Te uprawnienia wykonawcze powinny umożliwić Komisji ustanowienie systemu informatycznego, który będzie śledzić wystawiane świadectwa, w tym świadectwa wystawiane przez kwalifikujące się podmioty lub kwalifikujące się osoby fizyczne i otrzymywane przez dostawców towarów lub usługodawców, dla których te świadectwa są przeznaczone. Osoby należycie akredytowane przez Komisję powinny mieć dostęp do informacji wymienianych i przechowywanych w systemie informatycznym wyłącznie do celów opracowania i utrzymania systemu. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za przekazywanie do tego systemu informacji o tym, czy spełnione są warunki wystawienia świadectwa. Aby wypełniać swoje obowiązki, państwa członkowskie powinny dysponować środkami umożliwiającymi współdziałanie z Komisją, by ograniczyć do minimum wysiłek ponoszony przez państwa członkowskie w opracowanie i utrzymanie systemu informatycznego.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”.

5. Strona 6, art. 1 – nowy art. 151a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

„1. Państwa członkowskie stosują świadectwo elektroniczne w celu potwierdzenia, że transakcja może być objęta zwolnieniem przewidzianym w art. 151 ust. 1 akapit pierwszy. Nabywca towarów lub usługobiorca, na rzecz którego dokonywana jest dostawa towarów lub świadczenie usług objętych zwolnieniem (zwany dalej „kwalifikującym się podmiotem lub kwalifikującą się osobą fizyczną”), wydaje świadectwo i wraz z przyjmującym państwem członkowskim podpisuje je za pomocą środków elektronicznych.”,

powinno być

„1. Państwa członkowskie stosują świadectwo elektroniczne w celu potwierdzenia, że transakcja może być objęta zwolnieniem przewidzianym w art. 151 ust. 1 akapit pierwszy. Nabywca towarów lub usługobiorca, na rzecz którego dokonywana jest dostawa towarów lub świadczenie usług objętych zwolnieniem (zwany dalej „kwalifikującym się podmiotem lub kwalifikującą się osobą fizyczną”), wystawia świadectwo i wraz z przyjmującym państwem członkowskim podpisuje je za pomocą środków elektronicznych.”.

6. Strona 7, art. 1 – nowy art. 151a ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

„c) oświadczenie kwalifikującego się podmiotu lub kwalifikującej się osoby fizycznej w sprawie przeznaczenia nabytych towarów i usług oraz w odniesieniu do spełnienia warunków zwolnienia określonych przez odpowiednie państwo członkowskie;”,

powinno być

„c) oświadczenie kwalifikującego się podmiotu lub kwalifikującej się osoby fizycznej w sprawie przeznaczenia nabytych towarów i usług oraz spełnienia warunków zwolnienia określonych przez odpowiednie państwo członkowskie;”.

7. Strona 7, art. 1 – nowy art. 151a ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

„f) informacje dotyczące dostawcy lub usługodawcy, w tym imię i nazwisko lub nazwę i adres, państwo członkowskie siedziby oraz numer VAT/numer akcyzowy lub numer rejestracji podatkowej.”,

powinno być

„f) informacje dotyczące dostawcy lub usługodawcy, w tym imię i nazwisko lub nazwę, adres, państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej oraz numer identyfikacyjny VAT/numer akcyzowy lub numer rejestracji podatkowej.”.

8. Strona 7, art. 1 – nowy art. 151a ust. 5 dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

„5. W przypadku towarów lub usług przeznaczonych do użytku służbowego państwa członkowskie mogą zwolnić kwalifikujący się podmiot z wymogu podpisania świadectwa przez przyjmujące państwo członkowskie na warunkach, jakie mogą określić. Zwolnienie takie można cofnąć w przypadku wystąpienia nadużyć. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o punkcie kontaktowym wyznaczonym w celu określenia służb odpowiedzialnych za podpisywanie świadectwa za pomocą środków elektronicznych oraz o zakresie, w jakim zwalniają one z tego wymogu. Komisja przekazuje pozostałym państwom członkowskim informacje otrzymane od państw członkowskich.”,

powinno być

„5. W przypadku towarów lub usług przeznaczonych do użytku służbowego państwa członkowskie mogą, na warunkach, jakie mogą określić, zwolnić kwalifikujący się podmiot z wymogu podpisania świadectwa przez przyjmujące państwo członkowskie. Zwolnienie takie można cofnąć w przypadku wystąpienia nadużyć. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o punkcie kontaktowym wyznaczonym w celu określenia służb odpowiedzialnych za podpisywanie świadectwa za pomocą środków elektronicznych oraz o zakresie, w jakim zwalniają one z tego wymogu. Komisja przekazuje pozostałym państwom członkowskim informacje otrzymane od państw członkowskich.”.

9. Strona 8, art. 1 – nowy art. 151a ust. 7 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

- „b) wydawaniu i podpisywaniu świadectwa zwolnienia w formie elektronicznej;
- c) rejestrowaniu i przechowywaniu świadectw elektronicznych wydanych przez kwalifikujące się podmioty i kwalifikujące się osoby fizyczne;”;

powinno być

- „b) wystawianiu i podpisywaniu świadectwa zwolnienia w formie elektronicznej;
- c) rejestrowaniu i przechowywaniu świadectw elektronicznych wystawionych przez kwalifikujące się podmioty i kwalifikujące się osoby fizyczne;”.

10. Strona 9, art. 1 – nowy art. 151b dyrektywy 2006/112/WE

zamiast

„Artykuł 151b

Bez uszczerbku dla art. 151 ust. 3, jeżeli towary lub usługi nie spełniają warunków zwolnienia lub jeżeli towary lub usługi nie zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna, które wydały i podpisały świadectwo, zobowiązują się do zapłaty VAT państwu członkowskiemu, w którym jest on należny.”;

powinno być

„Artykuł 151b

Bez uszczerbku dla art. 151 ust. 3, jeżeli towary lub usługi nie spełniają warunków zwolnienia lub jeżeli towary lub usługi nie zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, kwalifikujący się podmiot lub kwalifikująca się osoba fizyczna, które wystawiły i podpisały świadectwo, zobowiązują się do zapłaty VAT państwu członkowskiemu, w którym jest on należny.”.